

КЛИМАТИЧНИТЕ МИГРАНТИ И ГЛОБАЛНОТО БУДАЛКАНЕ

Тартюф на 21 век се оказва промигрантски ултраглобалист

Мирослав Попов

Глобалният пакт за миграцията приет от Общото събрание на ООН, в средата на декември 2018 г. с впечатляващо мнозинство, не бе задълбочено обсъден, нито в европейските общества, като цяло, нито в Европарламента, нито да речем, в Партията на европейските социалисти.

През септември 2016 година ООН прие Ню-йоркската декларация за бежанците и мигрантите. В нея, като една от трите основни причини за масовата миграция се сочат „неблагоприятните последици от изменението на климата и стихийните бедствия“. Пактът разработва в детайли този аспект, на мигрантския въпрос, като не се интересува от мотивите на мигрантите!

Документът е вътрешно противоречив. От една страна, в него се заявява, че се придържа към Конвенцията на ООН за бежанците, според която, бежанец е онзи който бяга от преследване, а от друга, по един, пределно разширителен начин, на мигрантите се приписват права, които те не биха могли да имат, в един свят, чиято архитектура се гради на националните държави.

На стр. 2

Стоителство на резервоари за суров петрол, край Инголстат, Бавария, ФРГ.

СТРОИТЕЛЯТ ОТ ВЕЛИКИЯ ПОХОД НА СЪЗИДАНИЕТО

Д-р инж. Марин Белоев на 80 години

На стр. 4-5

ДУМИ ЗА НАДЕЖДАТА И ЗА КНЯЗЕТЕ НА МРАКА

Минчо МИНЧЕВ

Статията на Александър Гочев "За демокрация с човешко лице", която предлагаме на нашите читатели, е трезв авторски поглед към вечната борба между имащите всичко и онези, които нямат нищо. Тази борба не е нова. Тя се води откакто свят светува. Нейната кулминация беше осъществена през миналия век под лозунга "Пролетарии от всички страни, съединявайте се!", когато подир толкова загуби тежки на света се роди държавата, а по-късно и империята на плембса – СССР. Тази първа държава на плембса създаде доста неприятни преживявания на имащата класа. Просто защото на световния небосклон изгря звездата на надеждата. И светът повярва, че има Алтернатива. Но класата на всички, които твърдят, че боговете са техни братя се съсредоточи и изобрети нови механизми за контрол на "опасната червена енергия на класата на плембса". Принципно нови изобретения бяха методи за идеологическо манипулиране, подсилени със старата технология на разбиване и противопоставяне на единството на "класата". На множество враждуващи една с друга групи. Допълнителна нова специфика на споменатата вечна борба придаде и глобалната експанзия на финансово-индустриалния капитал, който прокламира появата на новия враг - Националната държава. Двеста гонини след великата Френска революция, светът трябваше да си припомни, че революцията не само изядва децата си, но унищожава и най-великите свои творения.

На този фон, става все по-очевидна и сериозна-

та криза на неолибералната идеология, която е в братско сдружение с идеологията на неоконите, сиреч неоконсерваторите. Разликата между двете идеологии, не е по същество. Тя е само в някои нюанси, но причините, които поражда този кризисен процес са общи. И това са отсъствието на принципиален противник, след разпадането на СССР. Допълнителен катализатор в процеса е наличието на, относително алтернативни медии и най-вече невъзможността, поне засега, да се контролира информацията в социалните мрежи. Резултатът е паническо и истерично неолиберално поведение, което води от абсурд към абсурд поради откритото противоречие с основните свои мантри: свободата на словото, на печата и правата на личността! Напоследък, обаче, излиза на показ и една отявлена атака срещу науката, което оформя и новите изпитания за разума. Свидетели сме на непримиримо противоборство между джендърно-социалното инженерство и генното инженерство. Ако се довери на разума си, човек би трябвало да е на страната на науката, т.е. на генното инженерство. И сигурно няма да сбърка, защото в основата на неговия исторически оптимизъм стои надежда, че все пак е възможно лечение на заболяването с диагноза „идеологически кретенизъм“. Разбира се, след откриване и изучаване на гените, които го викат за живот. Но и на друга фронтова линия трябва да се сражава разумът.

Погребван и отричан непрестанно от неолибералната идеология, марксизмът показва удивителната способност да възкръсва от небитието. И се за-

върща след всеки опит да бъде дискредитиран, оплют и изчегъртан дори от знанието за обществото и икономиката. Оказва се, за неудоволствие и ярост на отрицателите си, че той е като сянка на капитализма. Върви с него неотлъчно и го изобличава. И обяснява. Затова му търсят цаката непрестанно. Напоследък съответните централи, изглежда, са осъзнали, че като всяка сянка и той може да изчезне само в условията на пълен мрак. Казват, че такова отсъствие на светлината има само в гроба. И понеже никой не бърза за там, има подозрение, че засега капитализмът ще се опита да избяга от сянката си по пътя на тоталното и всеобхватно мракобесие. Но кой-кого, ще покаже историята. Фукуяма вече си призна, че раничко е прокламирал нейният край.

И това е добре: капитализъм, марксизъм и история, която предстои да се случи.

Да живее социализмът!

Накрая, в тази статия са разгледани проблемите в частност и на националния ни политически елит, който, както се и полага, е зает главно с борбата за власт. В нея за сега не се забелязват идеологически различия. Това е позната картинка в почти всички държави, където си помислиха, че марксизмът е овехтял и няма нужда от идеи.

От това, разбира се, се възползваха известните от историята съдружници в престъплението; и най-големите революционери – князете на финансовия капитал.

И на мрака, разбира се.

Но още не е вечер!

На стр. 8-9

“ЕВРОПА ТРЯБВА ДОБРЕ ДА СИ ПОМИСЛИ”

Не САЩ, а Русия е наш съсед и ние трябва да се разбираме с нея

Бригаден генерал-р Файхтингер е виден европейски експерт по въпросите на отбраната и сигурността, директор е на IFK (Институт за изследване на мира и регулиране на конфликтите) към Военната академия на министерството на отбраната в Австрия, “Нова Зора” в разговор с Бойчо Дамянов

Как ще се отрази според Вас едностранното излизане на САЩ от договора за ракетите със среден обсег (ДРСО) върху стратегическата стабилност в света?

Най-напред бих искал да спомена, че контролът на въоръженията отново се превръща в животрепещата тема на международните отношения. Ако САЩ се изтеглят от ДРСО, това ще предизвика загуба на един от съществуващите в момента важни инструменти за контрол на ядрените оръжия. Този договор бе подписан в епохата на студентата война и неговото действие бе особено интензивно през деветдесетте години.

Ако днес бъде изтръгната тази котва, това ще предизвика сериозни усложнения за сигурността в света.

Считате, че въпросът не е само двустранен САЩ – Русия?

Освен на двустранна основа САЩ – Русия тази стъпка ще предизвика остра

дискусия и в глобален мащаб, тъй като ДРСО е от предишен период, когато светът представляваше **двуполосна система, а днес вече е многополюсен.**

Освен САЩ и Русия днес в лигата на големите световни ядрени играчи се включиха Китай, Индия и донякъде Европа.

Означава ли това, че можем да очакваме създаването на нов механизъм на контрол, в който да се включат и тези нови полюси, или нещата могат да излязат извън контрол?

Едва ли ще се стигне до подписването на нов договор в досегашния му вид, но с участието на изброените нови страни... Предполагам, че ще се търси решение, в което да бъдат включени и новите наскоро разработени ракетни системи на базата на качествено нови технологии.

Днес също така трябва да се занимаваме и с контрола на дронове, и с контрол по използването на изкуствен интелект във въоръженията и т.н. Според мен се намираме в началото на глобална дискусия за създаването на всеобхватна система на контрол на въоръженията.

Мислите ли, че това са мотивите на САЩ за излизане от ДРСО?

Едва ли, но това би могло да послужи като един вид катализатор за започване на сериозно обсъждане в международен мащаб на тази тема. И днес на равнище ООН в Женева се водят разговори за контрол на новите оръжейни системи, но нещата стават сериозни тогава, когато настъпи такъв неприятен момент. Тогава става ясно колко непредсказуеми биха били последиците от дестабилизиране на стратегическото равновесие в света, от появата на нов кръг в надпреварата във въоръжаването.

Какви биха били последиците за сигурността в Европа?

КЛИМАТИЧНИТЕ МИГРАНТИ И ГЛОБАЛНОТО БУДАЛКАНЕ

От стр. 1

Бежанецът бяга, защото е преследван. Мигрантът отива в друга страна, защото условията му страна не го устройват. В защита на бежанците действа принципът за „забрана за връщане“ – бежанецът никак е „свещена особа“, ако го отблъснат, ако го върнат, може да бъде убит в страната от която е избягал. Пактът обаче по същество забранява „връщането“, вече не на бежанци, а на мигранти. Международното бежанско право, до сега не включва подобно нормативно изключение.

Особено след германската мигрантска криза от 2015 година, на международно равнище започна да се твърди, че „международна защита се дължи на бежанците и на други хора, които по близки причини са изпаднали в сходна ситуация на преследване“. Изработена бе концепцията за т.нар. субсидиарна защита. **Българският парламент „доброброствено“,** измени нашето законодателство и включи в него новосъчинения правен институт. Но там, в Африка, пустинята настъпва, ще каже отговорния хуманист. Вярно, но опустиняването в някои страни от Сахел, изисква преди всичко промяна в тяхната агрополитика, изисква водоканални съоръжения, изисква мелiorация, дълбоки кланденски, а не раздаване на бежански статут в ЕС. Процеси на усилен ерозия на почвата и на опустиняване има и в

реднича европейски държави и те ще продължават. Тогава?

Твърдя, че онези които „бягат“ от климатичните промени едва ли са точно „бежанци“ и следователно, вменияването на европейските държави на отговорността за тяхното битие е нечестно. На държавите които изпитват по сериозни последици от климатичните промени може и следва да се оказва помощ именно като на нуждаещи се от подкрепа държави и общества, чрез легитимните им национални институции. Екстремните примери са две или три „свицащите се“ островни държавици в Индийския и в Тихия океан, като Малдивите например.

Миналото лято се чуха остри обвинения, например, срещу Алжир, че е „оставил на произвола на съдбата хиляди хора в Сахара“ – повечето от тях от държави, разположени по атлантическото крайбрежие. Подминава се въпросът, кой ги е подлъгал да навлязат в пустинята. И защо са там? Не е ли това част от „трафикантската магистрала“ Нигер – Либия – Европа?

На глобалния форум в Маракеш, се чу изрза „лошите правителства, от които хората бягат“... Излиза, че грешни са господа африканските и азиатски министри, заради които „хората бягат от отечествата си“. В министрите бил проблемът, а не в политиката която те следват, наистина, не винаги доста-

тъчно осъзнато. Сред основните публично неафиширани цели на Глобалния пакт за миграцията са и тези, да бъдат дискредитирани националните граници, националните гражданства, да бъдат размити националните държави и подсианата идентичността на нациите... Т.е, да се дискредитират фундаментите на съвременната цивилизация

В цяла Европа избухва едно широко недоволство от миграционната политика на Съюза и на държавите – членки. Европейските ултра-либерали не желаят миграциската политика да бъде подложена на широко обсъждане. Преди майските евроизбори тиражират вешерски заклинания срещу обществените и партии, които се придържат към някакви национално отговорни виждания по мигрантския въпрос. Държавите – членки на ЕС и не само те, са свободни в преценката си, кого да допуснат на своя територия и кого – не. Въпросът в който се препъна Европа е следния: дали една общоевропейска / глобална система следва да се опира на утвърдените принципи на международното бежанско право или ще се опита да ги заобиколи? Глобалният пакт за миграцията, от една страна категорично декларира съобразяване с международното бежанско право и едновременно с това, по една дузина конкретни въпроси налага други,

дори противоположни норми и преценки. Публичен дебат за това, какъв е истинският смисъл на международно правните норми и принципи няма – нито в България, нито в Евросъюза, като цяло. Глобалния пакт, който по принцип имал „необвързващ характер“, задължава правителствата така

„да оформят пътищата за редовна миграция“, че да бъде стимулирана мобилността на работната сила. Тази „мобилност“ е насочена преди всичко срещу интересите на работещите европейци.

Пактът узаконява нелегалната миграция, насочена към Европа, в интерес на корпорациите и в последна сметка ще доведе до задържане и спад на работните заплати в Европа. Заради мигрантите

Глобалният пакт за миграцията е заплаха за нашия свят! Той носи в себе си заплахата, на международно-правни основния, европейските държави да бъдат морално-политически задължени да „отворят границите си“, за всички които са пожелали да влязат в ЕС – в една, така или иначе, привилегирована зона на света. Европейските империи дължаха богатството си на колониализма и неоколониализма, но и на труда на европейските работници и на и социалните борби на европейските народи – за едно по справедливо общество.

Противопоставянето на Глобалния Пакт не е изолационизъм, не е „националпопулизъм“, а просто уважение към правото и проява на здрав разум.

Промигрантския патос, с който ултраглобалистите натрапват позициите си е лицемерен. Промените в климата, последиците от тях, включително и опустиняването са реални предизвикателства пред човечеството, но те няма да се преодолеят чрез масови преселения в Европа и в други, сравнително по успешни зони на света.

Тартюф на двадесет и първи век се оказва промигрантски ултраглобалист.

Прекратяването на ДРСО със сигурност ще предизвика бурна дискусия в Европа, най-вече в рамките на НАТО. В момента така или иначе се обсъжда темата за увеличаване на въоръженията в отделните страни – членки на НАТО, като за тази цел военните разходи трябва да бъдат увеличени и да станат не по-малко от 2% от националния бюджет на всяка отделна страна.

Подобна ситуация имаше по време на студентата война през 80-те години, когато се стигна до „двойното решение на НАТО“ и разполагането на американските ядрени ракети “Пършинг” в Европа.

Както тогава, така и днес европейските страни не притежават такива ракетни системи?

Така е, те не притежават ракети със среден обсег и ако се стигне до разполагане на американски ракети със среден обсег в Европа, то би трябвало европейските страни да дадат или да не дадат своето съгласие за тяхното разполагане и европейското мнение трябва да бъде меродавно. Все пак това е наша земя и Европа трябва да каже ясно и категорично своето виждане по въпроса.

Как би се отразила тази нова ситуация на страните от Източна Европа, които са непосредствено на разделителната линия?

В случая разстоянието дори не е най-важният критерий. Ракетите със среден обсег, които са предмет на ДРСО, са с радиус на поражение от 500 до 5500 километра. По-важни са местата, където биха били разположени тези ракети, тъй като те автоматично стават първостепенни цели за нанасяне на ядрени удари от страна на противника.

При тази ситуация коя европейска страна би се съгласила безропотно да

предостави своята земя за разполагане на американски ядрени ракети?

Считате, че Европа няма току тъй да се съгласи под натиска на САЩ?

Разбира се! За това няма никакво основание. Днес е налице ситуация, в която Европа трябва много сериозно да обмисли и обсъди нещата.

Според мен днешното изостряне на отношенията между НАТО и Русия е една голяма грешка. Би трябвало в 21-ви век да сме малко по-напред в стратегическото мислене, отколкото преди 50 години и да не се връщаме назад във времето отпреди договора за ракетите със среден обсег.

Вярвате ли, че Европа ще намери сили да се противопостави?

Да, мисля, че САЩ ще предизвикат с тази своя стъпка сериозна дискусия и се надявам Европа да дефинира своя собствена позиция, така че да може да влезе в самостоятелен диалог с Русия. Не може позицията на Запада винаги и при всички обстоятелства да е позицията на САЩ, Европа най-сетне трябва да има своя собствена позиция. Нека преди това да е обсъдена със САЩ, но да е собствена европейска позиция, която да изразява нашите собствени европейски интереси.

Русия, а не САЩ е наш съсед и ние трябва да се разбираме с този съсед. Въщност територията на САЩ не попада в обсега на ракетите със среден обсег?

Точно така, дори само поради тази причина Европа трябва добре да си помисли, тъй като прекратяването на ДРСО тукатси се превръща в изключително европейски проблем и в предизвикателство за европейската територия, а не за територията на САЩ.

САЩ, Европа най-сетне трябва да има своя собствена позиция. Нека преди това да е обсъдена със САЩ, но да е собствена европейска позиция, която да изразява нашите собствени европейски интереси.

Русия, а не САЩ е наш съсед и ние трябва да се разбираме с този съсед. Въщност територията на САЩ не попада в обсега на ракетите със среден обсег?

Точно така, дори само поради тази причина Европа трябва добре да си помисли, тъй като прекратяването на ДРСО тукатси се превръща в изключително европейски проблем и в предизвикателство за европейската територия, а не за територията на САЩ.

“ДА ОБЕРЕШ БАНКА НЕ Е ПО-ГОЛЯМО ПРЕСТЪПЛЕНИЕ ОТ ТОВА ДА ОТВОРИШ БАНКА”

Бертолд Брехт

привикани да дадат показания.

Тоест, ако записът и другите доказателства във връзка с ремонта на Ларгото бяха дадени направо на Прокуратурата, можеше да ги сполетти съдбата на записите „Ало, Ваньо“ и „Шефе, нали ти си го избра“? да бъдат обявени за незаконни, противоречащи на Конституцията и негодни за пред съда. Конституцията наистина постановява, че ни-

ли, след като тя показва далеварите около оградата по границата, кадруването в Хасково на депутата Делян Добрев и полагането на асфалт с водоводни камъчета, довело до гибелта на над 20 души в Своге? Тези, които заставаха държавните фирми да си оставят парите в КТБ, които на-граждаваха Цветан Василев с грамоти за „Банкер на годината“, обвиняват БСП и Елена Йончева за фалита на тази

години, докато Прокуратурата и МВР започнат да разследват и арестуват членове и председатели на ТЕЛК, злоупотребили със служебното си положение? Внезапното активизиране на Специализираната прокуратура няма ли връзка с предстоящия избор на нов Главен прокурор и с европейските избори? Очевидно има, но управляващите уверяват, че ги движи единствено желанието за справедливост.

„АЛО, АЛО“ КЪЩА РАЗВАЛЯ...

След скандалите „Ало, Ваньо“, „Суджук гейт“, „Кум гейт“ и „Великата българска ограда“, управляващите ни сервираха и един „Ларго гейт“ с над двегодишна история. И отчаяно се опитват да омаловажат злоупотребата с европейски и български пари, приспивайки авторството на скандала на опозиционната БСП. Защо, санким, депутатът Елена Йончева баш сега извадила на показ аудио запис, направен от бившия служител на разузнаването, на Министерството на културата, сега служител в Министерството на образованието и науката, Ангел Ангелов? На който запис се чува как тогавашният заместник на Вежди Рашидов, днес министър на културата Боил Банов нарежда да се изготвят постфактум фалшиви актове №10 и №11 (за спиране и възобновяване на строително ре-

монтните работи СРР, б.а.). За да не се наложи да се водят дела срещу фирмата изпълнител, допуснала доказани нарушения и забавяния на СРР. И най-вече, да не се наложи да се връщат пари на ЕС. Тогава държавата в лицето на Министерство на културата не само се е отказала да прибере близо 1 милион лева неустойки, а и е предплатила за несвършена работа. И с пари на данъкоплатците е доплатила за отстраняването на констатираните пропуски и лошото качество на СРР.

Всичко това заслужава специално внимание от страна на Прокуратурата и Съда. Но какво видяхме от страна на българската Темида? Спецпрокуратурата се само сезира едва след пресконференцията на БСП и опит за реванш заради разследването на Елена Йончева за пране на пари и източване на КТБ. А това разследване не започна

кой не може да бъде записван, филмиран или фотографиран без негово съгласие и без надлежно разпореджение на съдия. Но кога Прокуратурата у нас е разследваща действащ министър? Кога се е интересувала от съдържанието на доказателствата за извършено престъпление повече, отколкото от това кой ти е предоставил? Адвокатите и говорителите на ГЕРБ като Тома Биков, Антон Тодоров, Георги Коритаров, Илиана Бенюска, Маноил Манов и Спас Гърневски, лежат точно на това ухо, опитвайки се да оневният сгафилия министър на културата. Каква част от предизборната „черна пропаганда“ на БСП и опит за реванш заради разследването на Елена Йончева за пране на пари и източване на КТБ. А това разследване не започна

финансова пирамида! А кой забърка „Суджук гейт“? ГЕРБ или БСП? Кой изпрати полиция в Държавната агенция за българите в чужбина, добила европейска известност с търговията с удостоверения за български произход? Удостоверения, които със съдействието на Министерство на правосъдието на Цецка Цачева, се превръщат в български паспорти. Кой прие поправките в Закона за българското гражданство, награждаващи всеки, който „инвестира“ тук 1 милион евро? Някой претянал ли е досега какъв е реалният икономически ефект от тази търговска практика? Не се ли превърна в трогвия и определянето на степените на инвалидност в ТЕЛК? Защо патриотите, които влязоха в НС с обещанието да анулират фалшивите инвалидни пенсии трябваше да чакат две

Твърдят също, че няма коалиция ГЕРБ-ВМРО-ДПС, а подкрепата им за „избора“ на избрителите F-16 Block 70 не е лобизъм, а политически и стратегически мотивирана. Докато президентът Радев лоббирал за шведския „Грипен“, който не се произвежда в държава от НАТО.

Не ще да е случаен фактът, че след като НС „разреши“ на правителството да преговаря с правителството на Тръмп за закупуването на още произведените изтребители, зам председателят на ГЕРБ Цветан Цветанов, председателят на ДПС Мустафа Карадайъ, заместник министърът на спорта Валя Колева, заместник кметът на София Тодор Чобанов и депутатите Пламен Нунев и Желю Бойчев заминават на молитвена закуска в Белия дом.

На стр. 4

СТРОИТЕЛЯТ ОТ ВЕЛИКИЯ

Д-р инж. Марин Белоев на 80 години

Най-лесно и същевременно най-трудно е да се пише за човек, който ти е близък, с който си вървял през годините, на когото познаваш и милшенето и чувствата, които го вълнуват. Ако се плъзнеш по пътя на лесното може и да не го зарадваш и с истините, които ще кажеш и с истините, които ще определиш, като помаловажни. Особено когато насреща ти е човек, като д-р инж. Марин Белоев, една знакова фигура в пътя на която се оглежда великият поход на създанието, който бе поела България. Поход, който Родината ни извървя с изранени от усилия и несгоди нозе, но покори върхове и преоблачи висини в най-грандиозния модернизационен процес в своята 1300 годишна история.

Във времена, като днешните, да говориш за мечти и всеотдайност, да пишеш за себепридането и въртата на хората, построили онази България, е почти задача неблагодарна. Или ще те нарекат късен романтик или направо ще те заклеймят, като бетонна глава, като комунист. За това, независимо един от друг, прове-

дохме с писателя Кирил Момчилов, два отделни разговора с д-р инж. Марин Белоев, по случай неговия забележителен 80 годишен юбилей – 80 г. отдадени на чувството, че си роден, за да бъдеш потербен на обществото и че за това трябва да се готвиш умно и усърдно, защото и род и Отечество чакат от тебе достойни дела. И Марин Белоев, роденият в пловдивското село Строево, в семейство на българските учители – Стефанка Латева и Георги Маринов Белоев, бъдещ строител на България, успява. Строи, създава, учи, напътства и придава други измерения на своята прочута фамилия. Неизменна е само родителската мъдрост, която той следва: светът е мост, по който вървят доброто и злото. Но ти избирай винаги страната на доброто, на създанието. И никога не забравяй своя род и своя български корен!

От 25 г. инж. Марин Белоев е член на Редакцията съвет на в. „Зора“, а по-късно и на „Нова Зора“. Наред с Николай Хайтов, с акад. Георги Близнаков, с Христо Малеев, с Венцислав Начев и с други автори и съмишле-

ници, нека нескромно да кажа, чито име е легион, той беше опора във временна най-трудни и безизходни. Беше мъдрец, в думите на който се заслушаха и други мъдрещи. И въпреки напешвани съвети от маломерни, но настоятелни доброжелатели, той не се откажа от идеите на „Нова Зора“. Напротив, улътън ги, изгладя със съветите си ненужните чепове и грапавини, вдъхна им кураж и записа името си в най-непримиримата трибуна на т.нар. преход – „Нова Зора“. Може би заради това, че той познаваше истината, а „Зора“ имаше куража да я отстоява.

Много научихме през тези години от Марин Белоев. И ни веднъж не го видяхме унил и отчаян пред изпитанията, които му пращаха конюнктурата и световните катаклизми.

И в двете интервюта внимателният читател ще открие мотиви, които се повтарят. Мога да кажа, че нарочно не ги редактирах, защото мисля, че те само подчертават непоклатимите ценности на човека, инженера, изобретателя, патриота и общественика д-р инж. Марин Белоев. Където и да е, пред когото и да говори, неговите ориентир са неизменни: род, Отечест-

во, правда, просперитет и живот по-добър за народа.

Има обаче една тайна, за която не съм го питал дали трябва да я споделя, но като твърдя, че не познавам друг човек, който така да бъде и обича България и народа ни, мога да свидетелствам и за още едно негово равнопоставено и неизменно през годините чувство: на равно с България, той обича и Русия. Мога да добавя, също че еднакво вярва в бъдещето и на двата братски народа; че много пъти ми е повтарял, че докато има Русия, ще има и България.

И че докато живее България, ще е жива и Русия.

Честито Марине! От името на всички в „Нова Зора“ и автори и читатели, ти пожелавам здраве.

Пожелавам ти бодрост. Пожелавам ти все така неизчерпаема мъдрост.

България има нужда от своите верни синове.

Бъди жив и здрав! Да са живи и здрави синовете ти, внуците ти!

И да пребъдат внуците на техните внуци с името, ценностите и примера на Марин Белоев!

Петко Петков

ПОХОД НА СЪЗИДАНИЕТО

Марин Георгиев Белоев е роден на 12 февруари 1939 г. в с. Строево, Пловдивско, в учителско семейство. Звършил е специалността „Технология на металите и машиностроенето“ във ВМЕИ – София. Трудовият му път на машиностроител и изобретател започва с изграждането на МК „Кремиковци“. От 1966 г. е директор на КЗУ – Контролно-заваръчното управление при Министерството на строежите. Като главен директор на Научно-производствения комплекс по контрол на завършените работи към ДСО „Монтажи“ до 1992 г. /той взема активно участие в изграждането на най-важните обекти на индустриализацията на България. Под негово ръководство са извършвани най-отговорните монтаж-заваръчни работи на обекти като АЕЦ „Козлодуй“ – от 2 до V² блокове, на всички ТЕЦ и ВЕЦ, на НКК – Бургас, газопровода СССР-НРБ – 2 етап – Кардам-Враца, хими-

В завода за производство на тръби възли, Варна.

ческите заводи в Девня, ПАВЕЦ „Чаира“, циментната промишленост, мостовите на автомагистралите „Хемус“ и „Тракия“, големите ферми на НДК и на други обекти. Ръководил е съоръжаването и на редица обекти в Гърция, Мароко, Чехия, Германия, Ирак и др.

През 1973 г. в Киев, Украйна, защитава кандидатска дисертация върху разработен ориги-

нален метод за възстановяване на износени части на строителните машини. Автор и съавтор е на 32 изобретения и рационализации – технологии, уреди и устройства в областта на завъръчната техника и строително-монтажните работи, широко внедрени у нас и в чужбина. Създател е на оригинални плазмотронни устройства за обработка на метал във въздуш-

на среда и под вода. Работил е съвместно с редица московски институти – Оргенергострой, ВНИИМТАШ и др. В последно време работи активно с TUV Rheinland - Кьолн, SLV - Мюнхен, IIV - Париж /Международен институт по заваряване/, Европейската федерация по заваряване /EWF/. Председател е на Българския съюз по заваряване и член на Генералния комитет на Международния институт по заваряване. Член е и на Управителния съвет на Българо-руската търговско-промишлена палата. Носител е на десетки високи държавни и научни отличия.

След промените от 1989 г. инж. Марин Белоев ръководи консорциума „КЗУ-холдинг груп“ и продължава със същата енергия да създава и гради. За съжаление главно в чужбина – голямогабаритни резервоари, които се изработват по т.нар. „рулонен метод“. Ново направление в работата

на холдинга е проектирането, конструирането, направата и монтирането на съоръжения и инсталации за производство на еленергия от възобновяеми източници. Холдингът ще кандидатства за участие в предстоящото изграждане на АЕЦ „Белене“ и в други инфраструктурни обекти.

Едно от най-значителните изобретения на инж. Марин Белоев – методът за възстановяване на износени части, бе превърнато в цяло направление на българското машиностроене. Десетилетия наред технологията му продължава да се прилага в практиката с голям народностопански ефект. Известното предприятие „Ремонттерм“, което инженер Иван Марковски създаде благодарение на технологията изработена от инж. д-р Марин Белоев.

ВЪОБРАЖЕНИЕТО Е ГЕНЕРАТОР НА ИДЕИ

Инженер Белоев, как избрахте своята професия?

Баща ми беше лекар, брат ми завърши медицина, но аз от ученическите години се насочих към техниката. Напълно съзнателно. Доволен съм от инженерството.

Какво мислите за индивидуалното и груповото проявление при творческия процес в науката?

Идеите обикновено се раждат в индивида, а резултатите са плод на колектива, на усилията на малка или голяма група,

често пъти на хора от различни области на знанието. Да не говорим, че за постигането им са необходими много средства.

Смятате ли, че въображението е качество, необходимо на учения и изобретателя, и в какъв смисъл?

Да. Въображението е генератор на идеи, без него трудът не е ползотворен.

А интуицията?

И тя е много важна. Тя подказва дали идеята е реална.

Не смятате ли, че дългогодишната дейност върху един

проблем достига до затворена улица?

Не винаги. Може да определен момент да сте в „затворена улица“, в безизходно положение, и изведнъж да ви се проясни. Човек не знае кога ще блесне зелената светлина...

Какво мислите за авторството и таланта на българина/българката, за българския гений?

Ние сме с много гъвкав ум, способни за нестандартни научни решения. Генът на Джон Атанасов е български...

Кое е красивото и емоционалното в науката?

Когато мечтаното е станало действителност.

Има ли пределна възраст за учения?

Няма. Доказателство е моят ръководител на кандидатската ми дисертация, световноизвестният академик Борис Евгениевич Патон – „бащата“ на науката за заваряване. Той и на 90 години ръководеше една от най-големите академии – Украинската!

С какво да си обясним пониженото самочувствие на българските учени и изобретатели?

С недостатъчното обществено признание, с недостатъчното материално обезпечаване. Вашето хоби?

Да създавам и да ръководя производствени и управленски

структури, които да отговарят на изискванията на времето, в което живеем.

За читателите на в. „Нова Зора“ ще е интересно да знаат какво очаквате от „творците“ в Народното събрание?

Смятам за най-важно да се формира ясна стратегия за развитието на българската нация до 2040 година поне. На второ място, трябва да се ликвидира корупцията на всички нива и да се осъществи едно важно изискване – равнопоставеност пред законите. Корупцията днес е повсеместна. Тя обезсмисля законодателството, че дори и нормалното съществуване на държавата.

Българската нация трябва да разполага със справедливи правни норми. При неефективно законоотворчество да търси строга отговорност от депутатите в парламента.

Има стратегически закони, които според мен изискват референдуми. Въпреки членството ни в ЕС, въпреки Европейската конституция, трябва да има и специфично българско законодателство, осигуряващо развитието и запазването на българската нация. Необходимо е още да се гарантира безопасността и имуществото на българските граждани.

Много важно е да се даде възможност на предприемчи-

вия българин максимално да реализира своите трудови и мениджърски качества. Стига празни приказки за „съществуване на малкия и средния бизнес“. Много фирми, производители в България, на които се различа да изнасят продукция и да намаляват външно-търговския дефицит, полизват остарели технологии, оборудване и остарели кадри. При съществуващата банкова система и банкова политика те не могат да осъществят стратегията си за иновации. След влизането ни в ЕС, и особено без кредитиране по време на кризата, струва ми се, че много бързо ще фалират. Прави ли нещо държавата сега за тях? Спасява ли така да се каже националното производство? Очевидно, нещо прави, но...

Докато продължава България да губи своя потенциал и Господ не ще може да ни възкреси от мъртвите.

Най-бързо и най-ефективно, което предстои да свърши Българският парламент е да приеме закони, при които българските фирми да имат стимули да създават работни места, да създават висококвалифицирани кадри, да внасят иновационни технологии в производството. И да се борят за по-опростени схеми за ползване на европейските фондове за развитие на конкуренцията.

Разговора води Кирил Момчилов

Стоителство на резервоари за самолетно гориво, летище Мюнхен, Бавария.

„АЛО, АЛО“ КЪЩА РАЗВАЛЯ...

От стр. 3

Както биха казали някои зевзеци: „Нашта маса поздравява вашата маса! Яз, пий, Тръмп черни!“ При това Цветанов ще участва и във форума по сигурността в Сената на САЩ, организиран от председателя на Комисията по отбраната сенатор Джеймс Инхоф и бившият министър на отбраната на Албания през периода 2005-2008 г. Фатмир Шейду. Темата на форума е многозначителна: „Актуални предизвикателства пред Югоизточна Европа и противодействието на зломмерното влияние на Русия в региона“. Сякаш не Тръмп, а Путин заплашва да изпрати войски във Венецуела, които да свалят извращенията легитимно президент Николас Мадуро и да го заместят с „временния президент“ Хуан Гуайдо! Впрочем, българското правителство в лицето на МВнР „призна“ пред-

седателя на венецуелския парламент за временен президент на страната. Това стана след като Тръмп го обяви за „временен президент“ и ЕП повтори като ехо казаното от американския лидер. Казват, че във Венецуела имало недоволство от инфлацията и липсата на храни и медикаменти, но забравят да споменат за санкциите, наложени на Каракас от САЩ. В САЩ няма ли недоволство и протести срещу Тръмп. Ами „жълтите жилетки“ във Франция. Ако от Каракас заявят, че признават Нанси Пелосу за временен президент на САЩ, дали т.нар. „междупародна демократична общност“ ще поиска Тръмп да си ходи? Впрочем ако Мадуро реши да подаде оставка, съгласно Конституцията на Венецуела трябва да го замени не председателя на парламента Хуан Гуайдо, а вице-президентът. А що се отнася до икономическата криза и хипер инфлацията, те

са следствие най-вече на санкциите, наложени от САЩ срещу Венецуела. Някои от кадрите с празни магазини, които ни се пробутват от „свободните“ меди, са направени в САЩ около урагана „Катрина“. А златото на Венецуела, за което тръбят че било натоварено на самолети и отнесено в Русия, всъщност е блокирано в една британска банка, благодарение на същите санкции. Президентът Радев не случайно призова правителството да не взема страна в конфликта във Венецуела, но какво да прави с тези, които имат уши само за Тръмп? Няма по-глух от този, който не иска да чуе и по-сляп от този, който не иска да види. Нашето правителство постъпва точно като в един виц за Настрадайн ходжа. В дома му влязъл крадец и започнал да пълни чувала си, докато ходжата се правел на заспал под юргана. Когато крадецът си тръгна, Настрадайн ходжа го последвал с юргана

на гръб. Щом прекрачили прага на къщата на крадеца, последният се обърнал и попитал: „Ти кой си и каква работа имаш тука?“. На което ходжата отвърнал кротко: „Нали се пренасаме у вас, та затова съм тук!“

Нашите „ходжи“ пък ходят на молитвени закуски в Белия дом. Какво пренасят там никой не знае. Известно е само това, което донесат. Например, „политическото решение“ за избора на F-16 Block 70. Нещо, което разбира се не е лобизъм...

Дано поне Тръмп да разбере, че България и Албания са страни от Балканите, а не от Африка. И дано Цветанов и Борисов да играят на лошото и доброто ченге. При което, според тоягата и случая, Цветанов се прави на русофоб и атлантис, а бившият огнебофц Борисов - на скрит русофил, путинофил и проевропеец. Пък може и Господ да пази България!

Разбирай, кърпата, с която някога покриваха изваденият от пеща топъл хляб.

НАЙ-ВАЖНАТА ГРИЖА

Д-р инж. Марин Белоев прег «Нова Зора», в разговор с Минчо Минчев

- Г-н Белоев, запомнил съм една Ваша категорична оценка за българския политически живот: „Всички народни представители и правителства след 1990г., почти без изключение, преследваха с участието си във властта, своите користни цели. По-лошото от това обаче е, че много от тях бяха марионетки, спекуланти и търгаши, които ограбиха и разграбиха огромни национални богатства, и получиха индулгенция за тези свои престъпления, като „реформатори“. Още ли милите така?

- За съжаление България достигна дъното на своята социална разруха и национална безпътница, защото формираните властови структури бяха наситени с най-антибългарски настроени персони, които под чужд диктат с огромно настървение работеха срещу интересите на България. Впрочем, това бе отчитано през годините и от чуждите им покровители. Те не одобряваха чак такова престараване, защото то разкриваше истинските им намерения по отношение на България. Днес, каквото и да говорят рупорите на властта, от тинята на това дъно, няма лесно откъсване.

- Като човек с огромен стопански опит, как разчитате пъзната карта на разрухата в България, пардон на „реформиранието“ българско настояще и бъдеще?

- Не се извинявайте. Новогорът за съжаление не може да прикрие очевидното. И вие това го знаете. Но за него после. Сега на въпроса. Разрухата на България започна с приемането на т.нар Конституция на Прехода. Това е „проект за икономически растеж на България“, по известен като „Програмата Ран-Ът“. Там са идеите за „деиндустриализацията“ на България, за разгрома на селското стопанство, за изличаването и закриването на цели отрасли като машиностроене, корабостроене, производство на телфери, на металорежещи машини и прочие. За всичко това имаме пазари и на Изток, и на Запад. Основна мантра за тази програма за убийството на България беше идеята за приватизация и още в този документ бе ясно показано, че тя ще бъде криминална. За пропагандата остана само грижата да даде приемливи етикети на това, което предстоеше да се случи. И тя за дълго време успя да заблуди народа ни. Разпродаването на държавното иму-

щество на безценица, бе оправдавано с твърдението, че „държавата е лош стопанин“ или пък, че става дума за „разрушаване на монопола“. „Преструктурирането“, например, беше прозрачен намек, че средствата за производство

ски прицел бе безжалостно унищожен селскостопанския отрасъл, за успехите на който всички ни завиждаха. Животновъдство, овощарство, зеленчукопроизводство, сектори които даваха материален израз на плодовете на благодатната

дъг обедня. И капанът щракна! Хората днес продават бащинията си, защото на глад не се издържа. А земята я купуват най-вече чуждестранни фондове и чужди граждани. За това казвам, че прицелът беше стратегически. Паралелно се нанесе

сухахте е безутешна, макар, че струва ми се тя да има и други измерения.

- Да, това не е всичко. Пътем бяха унищожени изградените с толкова труд и средства хидромериоловатни съоръжения; слякаха се и бяха палени гори; разпродаваха се пасища и общински земи; разоравиха се селскостопански пътища. Великата българска гордост – хранително-преработвателната промишленост – беше тотално разгромена! А имаме завоювани необятни пазари за нея, в страните от ОНД. Унищожено бе средното машиностроене, което ще се повтаря, имаше пазари и на Изток и на Запад. Осакатена бе енергетиката, разгромен бе транспорта – железопътен, морски, въздушен и автомобилен. И всичко това ставаше пред смааните очи на народа. И нито един парламент, нито едно правителство не защитиха това огромно национално богатство, създавано с труда и лишенията на три поколения българи. Напротив, допуснаха и дори съдействаха, то да бъде унищожено или да отиде в джобовете на хора, които нямат и хал хабер от създаването му. И поради това нямат никаква милост, нито към народа, който им бе дал властта, нито към бъдещето му. За това твърдя, че тези 29 години са наситени с най-отявлена антибългарска дейност и че рано или късно проклятието на народа ще застигне виновниците.

- Но нали точно „реформаторите“ твърдяха, че се извършва спасителен преход към пазарна икономика и това оправдава действията им? Че се върви към обществено на хора, чиято предприемчивост ще определя българското бъдеще... Защо се случи точно обратното?

- Защото това са твърдения за наивници и глупаци, каквито за съжаление ги има доста и в България. Има една народна мъдрост, която изобличава глупостта: „Изгорил юрвана, за да прогони блъхата!“. Нека се запитаме кой може да допусне подобна „срешка“, нарочено се изразявам меко. Отговорът е ясен – само злонамереният или глупакът. След разгрома на стопанските кадри в периода 1992-1993г – създаатели на този общодържавен икономически потенциал, пред антибългарските властници вече не съществуваха съществени препятствия за осъществяване на техните

цели области в България. В края на 2017г. имаме заличени, като населени места 571 села, но има и други над 1 000 села, в които живеят по десетина души!... а умре ли българското село, нататък е лесно.

- Картината, която нари-

Декември 1996г. Редакционен съвет на в. «Нова Зора»: Станислав Станилов, Георги Близнаков, Орлин Загоров, Николай Хайтов, Марин Белоев, Минчо Минчев, Венцеслав Начев, Румен Воденичаров и Христо Малеев.

ще обезпечават спекулата, а „отмяната на регулациите“ прикриваше всъщност суспендираните отговорности на държавата за нормален и сносен живот на българските граждани и преминаването на тези от-

българска земя, днес са само спомен. Земята беше раздробена на 20 милиона парцела и върната в реални граници. Последваха промени в охранителните членове на Конституцията, които забраняваха зе-

смъртоносен удар на българското село и чрез създадената прослойка от български протолитфондисти, земеделстватели, арендатори и едри собственици, което предопредели обезлюдяването на

Марин Белоев с внуците си Виктория и Алекс.

говорности в ексекторските ръце на новите собственици на естествените монополи и в разпореджанието на престъпния синдикат на „белите якички“ от финансовата сфера.

В пъзната карта на разрухата с далечен, със стратегиче-

мента да бъде продавана на чужди граждани и днес сме изправени пред два еднакво застрашителни проблема: земята на България да бъде изкупена, да се превърне в не-българска собственост, тъй като междуременно наро-

Е ГРИЖАТА ЗА НАРОДА

„НАРОД БЕЗ ВЯРА И ОТЕЧЕСТВЕНИ ОПОРИ НЕ МОЖЕ ДА СТИГНЕ ДАЛЕЧЕ“

намерения и те подложиха на разграбване и унищожение сътвореното национално богатство. И върнаха капитализма у нас в най-уродливият му вид, такъв какъвто е описван от Маркс и Дикенс от началото и средата на 19в. В много по-добър вариант, т.нар преход се осъществи в Чехия, в Словакия, в Унгария и в Словения, например. И тези страни, както е известно на всички, са далече, далече пред нас. И там има трудности, но чувството за оптимизъм при тях е живо, а при нас, за съжаление, народът е отчаян, душата му е разяждана от неверие и недоверие. И аз не знам, дали си дават сметка властите, до какво може да доведе всичко това!...

- Съгласен съм с Вашия извод, но няма наистина няма надежда?

- Не, надежда, разбира се има. Не само заради афоризма, че тя умира последна. Макар и много трудно, но все още е възможно, ако бъдем честни с народа си, да мобилизираме, макар и остатъчната негова енергия и тя да бъде насочена срещу разпада и спасяването на българската държавност и на първо място самите българи. Тревожи ме, обаче, обстоятелството, че дори един такъв добронамерен опит за промяна, като „Визия за България“, бе посрещнат, едва ли не с декретизирано отрицание. И то бе породено пак от тясно партийни съображения. А това е лошо. Бих казал дори недопустимо за ситуацията, в която се намира държавата и народът ни. Докарали сме я до там, че дори желанието да се намери изход се оплюва и отрича! Лично аз смятам, че във Визията е забележим стремежът да се формира ясна стратегия за развитието на българската нация и икономика, поне на хоризонт до 2040г. Т.е. за следващите 20г., които са едно нищо в сравнение с пропиляното през годините на разрухата. Но все от някъде трябва да се почне. Тогава родените днес, ще имат възможност да продължат усилията за просперитет на България, а до тогава ще може да се използва опитът и силите на поколенията от края на 20в., както и тези, родени през 80-те години на миналия век.

На второ място, след ликвидирането на корупцията на всички нива, което е първостепенно условие, трябва да се прокламира и осъществи

едно важно изискване: равнопоставеност пред законите. Корупцията днес, просто обезсмисля законодателството, да не кажа и самото съществуване на държавата.

Българската нация, трябва да разполага със справедливи правни норми и общество трябва да бъде непримиримо, дори със законотворците. Парламентът трябва да има отговорност пред обществото със законите, които приема. Има стратегически закони, които изискват референдуми, допитване до мнението на народа. И въпреки членството ни в ЕС, и въпреки трансферирания ни суверенитет, законодателството трябва да бъде насочено към развитието и запазва-

ният етнос, е на път на затрие един уникален генетичен фонд, който е дал на България и Света работливи и талантливи хора, признати в най-различни области на човешката дейност; хора, които са осъществили цивилизационен принос в развитието на човечеството!...

Много са неотложните неща, но най-важно е, според мен, на първо място да се гарантира безопасността и имуществото на българските граждани. Свидетели сме на съвременен башибозушки терор над честни, скромни, трудолюбиви и главно възрастни хора. Тези, които са забравени и от Бога, не само от властта; тези които разчитат

са си дали младостта и силата за просперитета на България. Ако трябва нека да си припомним, че в България е действал и Закон за изстребление на разбойниците и че обществото има опит и има памет, как да се справи с подобна напасть.

- Говорите за битовия терор в българските села и сякаш забравяте, че той е етнически оцветен.

- Не, никой не бива да спекулира с етническата карта или с нарушени там, някакви права на човека. В обстоятелства, като сегашните, трябва да се прилага единствено демократични принципи, този за равенство пред закона! Но има нещо много важно.

- Как стана така, че днес е

налното им развитие. Скрият подтекст е да не загубят работното си място. При тази ситуация те се решават на едното или най-много две деца. Да не говорим, че жените във фертилна възраст, след Терминал 1 и Терминал 2, отидоха да раждат другаде.

- Но това е почти неразрешим проблем!...

- Тъкмо тук според мен е ролята на родолюбивите среди от българското общество, на политиката, която народните представители трябва да сътворят, чрез своето законодателство. Въпросните майки трябва да са спокойни, че до навършване на 18г и то на третото им дете, ще бъдат защитени от закона. Въпросът просто не търпи отлагане, макар че има и много други болни теми, чието разрешаване вълнува обществото и то чак тяхното закриване. Една от тях е например разпространението на дрога. Тук са необходими закони с Крумова строгост и безпощадност. Няма да бъде пресилено, ако се приеме, че наркочлаборите трябва да бъдат съдени, като преумишлени убийци. Защото те са точно такива.

- Набелязахте доста неща, като ангажимент на държавата и обществото, но за всичко това са необходими много средства...

- Аз няма да кажа, като совата, която препоръчала на зайците да се превърнат в таралежи, за да се спасят от лисицата и от вълкът, които ги преследвали денонощно. Варно е, че всичко е сложно. Но простите решения, до сега, както се вижда, не довеждат до добри резултати. Да разрушаваш е просто решение, хващаш кирката, залагаш динамита, викаш булдозера... Сложно е да съзидаваш! Най-важното е всички тези въпроси да са на незаписващото внимание на родолюбиви българи, с които трябва да бъдат наситени властовите структури на държавата. Наскоро прочетох в „Лума“, статия от един партиен деятел, когото помня още от моята младост – Крум Василев – Да е жив и здрав! В нея той говори за Родолюбивото, което през годините отстъпва от първа линия и беше някак приглушено в средите на БСП. Варно е наблюдението на Бай Крум. И съответните ръководители в БСП, трябва час по-скоро да си направят съответните изводи.

На стр. 8

ЗА ДЕМОКРАЦИЯ С ЧОВЕШКО ЛИЦЕ

1. Националната държава и условия за нейното съществуване

Националната държава е държава, чиято политика е насочена преди всичко към добруването на собствените ѝ граждани, а не в интерес на други държави или междудържавни съюзи. С други думи, националната държава е принципален и най-голям враг на неолибералната глобализационна доктрина, нещо което е заявявано нееднократно и от най-високите трибуни.

Александър Гочев

Абсолютно необходимите условия за просъществуване на националната държава са следните: самосъхранение на общността като уникален цивилизационен феномен (територия, език, култура) и осигуряване на нейната безопасност (защита на граници, суверенитет). Ако тези условия не се реализират от националната държава, тя престава да бъде държавна. Следователно, най-важната задача, която стои пред всяко правителство, е да следи за осъществяването на тези условия. Те би трябвало да се вишват в конституцията на страната като най-основни закони и неспаз-

ването им от дадено правителство да води автоматично до неговата смяна. Какво следва от изискването да се запази националната държава като уникален цивилизационен феномен: запазване на езика, историческата памет, обичаи, легенди, народни песни, житейски опит, мъдрост, научни открития, спецификата на културата му. Това са и съставните части на уникалната национална "генетична" матрица, която е необходимо да се предава от поколение на поколение. Чрез образованието. Задачата на

образованието е да направи от детето гражданин, т.е. личност, която, при необходимост, може да възпроизведе цивилизацията, към която принадлежи. Гражданинът в този смисъл трябва да е наясно с главните цивилизационни теми и проблеми, с развитието на науката, с най-важните художествени произведения. Той може да не знае квантова механика, но трябва да знае, че тя съществува и, най-общо, с какво се занимава.

Университетите не трябва да стават роден дом за политически, социални и артистични дисиденти, за авангарда и бохемата. Тяхната най-важна задача е да са трансмисиони на безценното културно и научно наследство. Най-общо: образованието трябва да бъде максимално консервативно и да отговаря за абсолютно необходимото самовъзпроизвеждане на национална културен елит, от който се набират кадрите за експертно управление на всички държавни дейности: политика, икономика, образование, култура, армия

и т.н. Това са и хората, които на практика създават и реализират проекти за дългосрочно развитие на държавата с цел нейното запазване и за добруването на нейните граждани. Тази задача не може да се изпълнява от чужди поданици, както и от интелектуалци, специализирали в рамките на чужди програми. Такива могат да бъдат наемани, разбира се, като консултанти при нужда.

В никакъв случай, например, активисти от НПО-та от всякакъв вид, финансирани от чужди държави или чужди граждани, не могат да се допускат да имат каквото и да е влияние и да заемат каквито и да било позиции в образователната система на държавата. Пример от практиката - България в момента.

Пример за абсолютно катастрофален резултат от такава дейност - образование у нас.

От гледна точка на казаното по-горе европейският глобализационен призив на Ван Ромпой, предишният председател на Европейския съюз, за

намаляват външнотърговския дефицит и в същото време се забравя, че те ползват остарели технологии и старо оборудване. Те ползват и кадри, които нямат стратегия и финансови възможности за иновации. Това положение почти не се промени при влизането ни в Европейския съюз и държавата не прави нищо, за да промени статуквото. Знаем, че ще каже, че има европейски програми, европейски средства, но имате ли си представа дали те стигат до когото трябва. Държавата трябва да застане зад Бизнеса, особено зад тези фирми, които изнасят продукция в чужбина. Те трябва да имат нейната всеотпадна подкрепа. Независимо

какво говорят и ни налагат. - Какво според Вас е необходимо да се направи в това отношение? - Най-бързото и най-ефективното, което трябва да свърши бъдещият или дори сегашният парламент е да реши чрез своите законодатели тези фирми да ползват половината балансова печалба преди облагането ѝ с данъци. Да я ползват за закупуване на нови технологии, за оборудване и подготовка на високо квалифицирани кадри. Според мен това би била сериозна помощ за българският бизнес и за възможването на отечествена икономика.

Бъдещето на българската нация и народ, днес са на кантар... Сложно е. И за това и тези европейски избори могат да се окажат съдбовни за България. Сиреч, съдбата на страната е в ръцете на българският избирател. Той трябва непременно да гласува, трябва непременно да каже своята честна дума. И да не позволи да го излъжат и този път. Би било жалко и за България и за народът ни! Понякога ми иде и аз като Боримечката да се кача на връх Балкана, да думна с черешовото топче и да извикам: „Народе! Не допусай дори временно във властта хора, които ще вземат решения, които ти ще заплащаш в мъки и неволи столетия наред“.

отказ от националната идентичност, "Няма народ, няма родина, Европа е нашият универсален дом", е максимално антинационален.

Следователно, българинът, ако иска да живее в националната държава България, не е необходимо да се учи да живее по американски, по английски, по френски, по европейски, "цивилизовано", политически коректно, джедър ориентирано, и др. Българинът трябва преди всичко да живее по български. И не само това - всички получили българско гражданство

е необходимо да се научат да живеят по български. Оформи се такова едно "ретроградно" правило: "В България се живее по български". Ако не искаме да се постави под въпрос самото съществуване на България.

Пример за нас може да бъде Франция, където, поради днешните европейски бежански проблеми, е доста вероятно да се приеме следното и вече много популярно изсказване за получаване на френско гражданство: Във Франция се живее по френски.

2. Монетарна неолиберална икономическа идеология

Неолибералната идеология се противопоставя най-безкомпромисно и на най-малкото съмнение в чудесата на свободния пазар за решаването на всякакви икономически проблеми на държавата и то без каквато и да е намеса от нейна страна. Разбира се, подобна намеса в работата на глобалния пазар е още по-немислима. И двете партии на Големия глобален играч зад океана имат за главна задача да направят света напълно безопасно място за банки и операции, което съвсем не изключва воденето на войни на чужда територия, в които войни националните държави участват с предимство.

Какво лице има демокрацията, човешко или не, може веднага да се определи по критерия "Човек за икономиката или икономика за човека". За икономика, успехът на която еднозначно се определя само от печалбата, човекът е "гориво". Ако не ставаш - движаване. За никакво човешко лице не може и дума да става. Това по същество си е икономически фашизъм.

Остава икономика за човека, чийто широк спектър включва изискването да се поеме грижа за граждани, които, поради ограничени интелектуални или физиологически възможности, не могат да се справят сами с житейските си проблеми т.е. тези, които са непригодни за "гориво" за икономиката. А това вече е задача на държавата и на т. нар. цивилизовано общество, което не изхвърля тези, които по една или друга причина не са намерили мястото си в него. Изводът от такава една постановка е, че цивилизована държава не може да се изгражда като бизнес проект.

Най-важният фактор за добруването на народа е икономическият.

В следния смисъл: има един минимум на средствата

за физиологично съществуване, под който човек не може да мисли за нищо друго. Марка за този минимум е т. нар. екзистенциален минимум или праг на бедността. В една държава, която има минимални претенции да минава за нормална, не може да има пенсия и минимална заплата под тази линия. Това е личностният икономически фактор, който служи за лакмусова хартичка за състоянието на държавната икономика като цяло и, съответно, за адекватността на нейното управление.

Икономиката на държавата е сложна система с много променливи и като такава, от най-елементарна научна гледна точка, се характеризира и описва с много параметри. В царстващата в момента монетарна теория управление то на икономиката се свежда до един параметър, парите, което е научна безсмислица; съответно, изводите от тази теория нямат никакво отношение към реалните икономически проблеми. В нея явлата икономика се свежда до една примитивна търговия, в която всичко може да се обменя за пари, няма кредит, приема се, че всеки икономически агент притежава абсолютно знание (включително относно всякакви технологически решения), числеността на населението се счита за константа, липсват изисквания за технически прогрес - изобщо нищо не се мени и цялата система се намира в едно равновесно състояние, близко до клинична смърт. Това е и доктрината на монетаристите за света, която, за компенсация, е идеологизирана до най-голяма степен, проповядвайки, че държавата не трябва да прави каквото и да е, че трябва да предаде управлението на икономиката в ръцете на най-богатите, които ще режисират всичко най-правилно в такъв един театър на абсурда, в който на всички ще е добре и всички природни ре-

Херман Ван Ромпой, бившият председател на Европейския съюз, призова за отказ от националната идентичност: "Няма народ, няма родина, Европа е нашият универсален дом!"

сурси ще се използват най-ефективно. По същество монетарната икономическа теория не е никаква теория, а вид квази религия, в която мястото на Бога се заема от парите и нейните жреци, монетаристите, използвават най-примитивен математически инструментариум, който ѝ придава необходимия научно-образен вид. Съответно,

съмнение, че най-заслужилите ще се окажат банкерите и монетарните жреци, което следва директно от тяхната едноразмерна "теория", чийто краен резултат е разгадан отдавна от простия народ формулирал сентенцията "Пари при пари отиват". Резултатът от дейността на неолибералните монетаристи е една най-радикална и

Бившият финансов министър на Гърция Янис Варуфакис

представата им за бъдещето е образът, предложен от Фукуяма в "Краят на историята" - установяване на пълно равновесие, в което всичко ще се управлява от световни пари (в първо приближение - долари), като индивидуалността на всяка държава ще се сведе до площадка за тяхното опериране. Картината резонира директно с тази на теорията за Края на света и Второто пришествие, когато всеки ще получи каквото е заслужил. Няма

непрекъсната поляризация на световното богатство. Не правителствената организация "Оксфам" публикува данни за тази година, според които 26-те най-богати милиардери притежават толкова пари, колкото 4-те милиарда най-бедни жители на земята! През 2017 година за същото съотношение са били необходими 43-те най-богати милиардери. Ето и друг един пример за действието на монетарния

механизъм по координатата богат-беден. Неолибералният подход за справяне с икономическата криза в Гърция предлагаше разпродажба на фалирала предприятия, за да се съберат пари за изплащане на държавния дълг. В резултат на последвалите банкови операции Германия, като посредник, автоматично се оказа с печалба от около 10 милиарда евро, които беше решено да се върнат на Гърция. Альтернативният план на тогавашния финансов министър Варуфакис предлагаше най-напред да се финансират предприятията, докато се възстановят и след това да се продадат за нормална цена, а не на безценица. Планът му не беше приет и той подаде оставка.

Съвсем очевидно е, че пропагандата на монетаризма не се различава по нищо съществено от пропагандата за предимствата на комунизма пред капитализма, което се приемаше за аксиома. Няма наука, съответно, не може да има никаква научна школа - само чиста пропаганда. Резултатите от прилагането ѝ в практиката най-добре могат да се илюстрират за периодичните финансово-икономически катастрофи през 1990-те години на Русия под ръководството на един от най-примитивните монетаристи без икономическо образование, спазвайки най-ревностно всички мантири на Международния валутен фонд, Световната банка и нарежданата от Вашингтон. За повече подробности - академик Сергей Глазев.

Едно алтернативно участие на икономиката с контролно и с използване на пазарни принципи доведе до появата на нов световен икономически гигант, Китай, вече обявен за враг номер едно на САЩ. Иронията на този резултат на фона на провалите от 1990-те години за икономиката на Русия под ръководството на нейните собствени ново-изпечени монетаристи, се състои в това, че китайците днес използват стара програма, предназначена за икономическото развитие на СССР, разработена, предложена и радикално отхвърлена още по времето на Брежнев. Тъй като прилагането ѝ в Китай започна от икономическо ниво, катастрофално по-ниско от светското по онова време, днес можем само да теоретизираме какво би било икономическото положение на Русия, ако бяха приели още тогава на въоръжение собствената си хибридна държавно-пазарна програма за икономическо развитие.

ЗА ПРОБЛЕМИТЕ НА ВЕНЕЦУЕЛА

Михаил ХАЗИН

Опазил ме Господ, не смятам да говоря за шансовете на Мадуро и неговите противници, нито за вероятността за чуждестранна интервенция и пр. и пр. Ще говоря обаче за икономиката и за модела на държавата. И това налага да започнем с повторението на базовата теза: в мнозинството латиноамерикански страни съществува твърде специфична структура на обществото.

В него няма „средна“ класа в европейския, северноамериканския или даже светския вариант. Работата е там, че в продължение на 150 години тези страни имат за САЩ същата ролята каквато съвременен Китай и Юго-Източна Азия. С други думи, те са били източник на евтина работна сила. И суровини не случайно един от главните „играчи“

техните многочислени потоци, лекари, архитекти, професори и учители, художници и музиканти.

И разбира се, офицерите, които осигуряват „закона и реда“. Те не са повече от 10% и са живеели къде-къде, по-добре, отколкото хората с аналогични професии в Европа. Във всеки случай, през 50-те години един професор от Буенос Айрес лесно би могъл да пътува до Париж, а виж професор от Сорбоната до Аржентина, по-трудно!... Имало е проблеми.

А всичко останало - това е работната сила. Евтина. Боклук, живеещ за стотинки, при това необразован. И не е и длъжен да има образование, доколкото задача на този „боклук“ е не просто да бъде работна сила, но и да изобразява конкуренция. При това „горните“ класи са можели да създават илюзии за красив живот: „свобода“ и „демокрация“. Но „долу“ е било това, което се случва

Изходите били два: или твърда дясна диктатура (която за континента с такава специфична социална структура е норматив), и която, в това число, направо ще изгърби собствените си олигарси, за да влагат в собствената си икономика изнесените навън за 100 и повече години пари.

или силни леви режими, които се занимават примерно със същото, но с упор на преразпределението на активите, посредством бюджета.

За десните, в качеството на базова опора, са предприемачите и военните, за които запазването на собствеността е принципен въпрос.

Левите се противопоставят на едрите собственици, както от олигархичен, така и от по-дребен мащаб.

И едните, и другите обаче се нуждаят от подкрепата на силовите структури, първите от традиционните; вторите от тези, където се е случила под-

Славчо КРАСИНСКИ

*Всичко минава и всичко се лесно забравя:
мъка по близкия, плач по любима жена,
само ти, мое сърце, песента не забравяй,
тъжната песен за нашата тъжна земя.*

*Само ти, моя съдба, не залазвай, не бързай,
светлите друмища още пред мене блестят,
моя живот като в стожер е в тебе привързан,
в тебе, земя, дето в слава дедите ми спят.*

*Моя земя и ти българска зла орисия,
мои потънали в кървава дрямка поля –
толкоз реки век от века ви сълзите мият,
нак ме държиш с тая мъка на твоите села!*

*Път ли ме викне и тръгна сред хора далечни,
мир ли подира за своето тъжно сърце,
нак ще се върна, прегърнат от твоите вечери,
тук да умра в твоите майчински нежни ръце.*

*Има ли миг да не слушам шума на полето,
тъмния глас, гдето иде от моите деди,
има ли лъч във очите ми, който не свети
в твоите жита хлебородни и твоите реки?*

*Всичко е в моята кръв и така неотменно
следва съдбата ми тъмния дявовски зов!
Всичко минава, но ти си една и нетленна,
моя земя, моя първа и сетна любов!*

Уго Чавес успя да направи пълна замяна на офицерския корпус в армията и спецслужбите. За сега те стоят плътно зад Мадуро.

на местно ниво е била американската компания Юнайтед Фрут! Съответно и структурата на обществото се построява по следния начин.

Отгоре - неголяма група олигарси, която има своя дял в проектите, идващи от САЩ. Това са едри земеделци, банкери, олигарси при множеството диктатури. Те са 1,5-2%, не повече.

По средата са обслужващите олигархията. Това са

в тези случаи: безработица, наркомания и бандитизъм. И никой не е имал намерение да променя устройството на живота.

Проблемите започват в средата на ХХ век, когато разрушаването на колониалните системи отваря за САЩ пазарите на Африка и Азия. И като резултат рязко отслабва притокът на инвестиции в икономиките на латиноамериканските държави. Това съществено усилва социалното напрежение и местните елити започват да правят разбор: какво да се прави...?

мяна на „старите“ офицерски кадри с нови, дошли „от народа“. Доколкото жизненото равнище на офицерите в Латинска Америка е силно над средното, те ще защитават системата, иначе просто ще трябва да се простят с длъжностите си.

Както се предполага, зад всеки модел стоят съответните теоретици и практики. Първите, подразбира се, са от привилегированите слоеве на обществото (Че Гевара например е лекар, син на архитект), вторите - както дойде! Но моделите са само два. Всички оп-

ити да се изгради формална парламентарна демокрация могат да се случат само след доста продължителен период на управление в рамките на този или другия модел, при което всички алтернативни сили биват буквално изхвърляни от политическия елит, включително и физически.

Трябва да обърне внимание: социалистическата риторика обикновено не се осъществява на практика, дори в случай на идването на власт на съответните групи (пример - семейство Ортега в Никарагуа). Причината е разбираема: цялата държавна инфраструктура се намира в ръцете на много добре установена (поне от 150 години) група от лица. И въпреки, че нещичко може и да бъде национализирано, (предимно от олигарсите, тяс-

но свързани със САЩ), то като цяло провеждането на национализация означава държавната инфраструктура да бъде напълно разрушена. На което малцина се решават.

В това отношение премиерът е само един, това е Куба! Но там е нямало особена държавна инфраструктура, пък и помощта на СССР изигра своята роля. И глупостта на САЩ, които „огънаха тоягата“ от страх пред същия този СССР. Всички останали страни ясно се вписват в двата описани модела. И двата по принцип не предвиждат строителството на социализъм. Това просто не е и възможно, защото ако се лиши „обслужващата“ от собственост означава да се получи колосална група за саботаж и вредителство, а тя няма с кого да бъде сменена.

На стр. 11

Книгата на Николай Стариков е с цена 14 лв. и може да се закупи от офиса на ул. „Пиротска“ 3 в София, както и да се поръча с обикновен пощенски запис на стойност 16 лв. (14 лв. + 2 лв. за пощенската пратка), на адрес София 1377, за Минчо Мънчев Минчев - до поискване

ISSN 1310-8492

